

1.

Vid flestar fjölfornustu götur borgarinnar er fjöldi húsa úttök
af ynniskoman Krítarkroti, Klúrmyndum og félum, sem leitast er
við að kynna almennu með fálum myndum. Svæ er einu og
nu fjöldi steingjendinga, sem eigi eru þeir hefðbærari. Ad vísu
eru fálum myndi þessar og meins yndamals leidd óráðin gáta hvad
er hvern er veid að lýsa með þessu og sem betur fer, mun þessum
yfiðleitt verda það torstíðid, nema e. t. v. þeim, sem notid hafa
þess stóla af fjöldi í stóla um þessi efni og stundad hana sem
sérstök
námsgrein. Flestum mönnum öðrum mun finnst að ofeti
þetta lýsi mögnasta menningarlegri og stílshefði. Verður
því mögnum í að spyrja: Hvada fólk er hér að verki? Er það
börn og unglingar? Hvadan kemur þeim þessi "Kinn itti", hug-
nemi og smærkvisi (!), sem lýsir sér í hugmyndakerfi þessu
og háfleggi andans?
Menn fjargvidrast mig um það, hversu nauðsynlegt það sé, að sam-
flesta erlenda ferdamenn beri hér að gæði, svo þeim gefist kortur á að
kynna að sam best landi voru og fjöld, menningar ástandi hennar, auð-
legum og fjölgum framfarum, og má vel vera að oss sé þetta hin mesta
nauðyn. En hvad stýldu þeir segja, þessir ferdalangar, svo
í sínu höp og síni á milli, þegar þeir fara að vera þetta saman við
það, sem þeir þykja lit þeir líka hluta heima hjá sér, hvar í sínu landi?
Eða hvernig stýldu þeir lýsa því í frásögunum sínum í bókum og
blöðum síðarmeir, þá er hvern kemur og þeir fara að lýsa landinu
og fjöðinni fyrir miljonum manna mital stólfjöld hennar? Hvern
verður deitileg dásendur sín!

Ad vísu mundi þeir nauasast skilja fálun myndir þessar og lofarinnu²
frumur en adri, né heldur geta getað í hver tilgangurinn unni geta
verid mæð þvi ad manni lati þvið a (.) hilyli sin, svoa alment, með
þvið lóðum áletrunum, - þessum líka „lísta verbum“! - og eltri geti þy
þvið mæð ad naim þálandingur geti þvið sér til þess ad íþotlyra þau
þvið þvinn, né fróða þvi í þvi, ad þetta sé m. a. eitð híd marki-
verðast, sem þvinn og unglingar hófudþvinnur þafi til þvinnu ad
þvinn, sem árangur of margra mánaða lördómí sínum í skólam
landvinn og eitð híd helth, en þvinn þafi sér til yndisþvinnu ad dítla
víd í þvinnu sínum.

Þvinnalangerinn, hver sem hann vdi, þvinnu sennilögu engra upplýringu
víd í þvinnu ofnum og mundi nauasast híd miltid um ad aft. sér þvinnu,
en hann séi þvinn þvinnu þvinnu og síðmáningu í landinn og hófud-
þvinn þvinn. Hann séi „þvinn þvinn“; hann mundi álykta sem soo: „þvinn
sína merkin“ og þvinn sem þvinn ljót og lausningjaly! —

Mæð er þvinnu um, ad þvinnu þvinnu þvinnu í þvinnu líto í
þvinnu ósóna sem óþvinnu og óþvinnu, ad þvinnu þvinnu var ad nauasast
sína víd þvinnu og þvinnu þvinnu líto ad upplýta hann. En
þvinnu þvinnu, ef þvinnu skal: Þvinnu þvinnu og þvinnu
víd, hver um sig, ad þvinnu þvinnu þvinnu, þvinnu
ósonann af þvinnu sínum, um þvinnu er þvinnu víd
ólun, þvinnu þvinnu er argast þvinnu þvinnu, sem þvinnu

má leyfast né lídast.

meinu tala nu, að lofreglan segi að steyflo sé meiri
of þessu en hún gerir. Enn er eldi stumum fram-
kvæmdir hennar í þessu efni. Hinn helfi samulega nóg
annad við að fast og þott hún radadi sé með öllum
hínum og voggjum til þess að þvo þau og þurka úr
öftri þetta, mundi ~~það~~ ^{það} endurtaka sig bráðlega;
öðru máli vori að gegna, ef ibíarnir sjálfir vildu,
eins og ódur er að vilið, verja hús sín þjálft, þá
mundu þeir fá meiri og betri árangur en nokkuris
aðrir, enda líklegt að þeim tókist að komast fyrir
það, hvergi þessu valda og vori þá sjálfst að þessa
þá fyrir lofreglunni, en selur reyndust.

Hól

Þott mánum e. f. o. virdist að hær sé nu lítilvögt
mál efni að ræða, þá er það alls elki soo: Það er meiri
að segi stórvægiligt afriði, að börn og unglingar - en
að þeim munu börnin berast í þessu efni - séu elki
látin alast vegg í allstóran ómunninn og ósidnum
of soo er þess einnig að gata, að saklaus börn og unglingar
verda fyrir ómállegum aðdráttum og fattryggni, ef
því líkt athugi sem það, er hær nu ræðir, er látin of-
steyflo laust með öllum til lengdar.

Einna helst

Þvert með klámskendu kítar. Fokmyndirnar of
hínum og gjöringnum bogaþví!

Þvert með kláms ~~þessu~~ ^{þessu} feikni. Keislauma!